

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1111/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „ББ“ из ..., коју заступа Правобранилаштво Града Кикинде, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2953/21 од 20.12.2021. године, у седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2953/21 од 20.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2953/21 од 20.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди ПП 783/20 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име увећане зараде за рад са ученицима са сметњама у развоју за период од 01.09.2018. године до 01.12.2020. године, исплати износ од 158.155,61 динара, са законском затезном каматом од 10.06.2021. године до исплате и износ од 23.392,69 динара по основу обрачунате законске затезне камате на неисплаћене износе од дана доспелости до дана вештачења 09.06.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Кикинда, за тужиљу уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања, доприносе за незапосленост код Националне службе за запошљавање, те доприносе за здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање и то у износу који обрачунавају надлежне службе код туженог у време обрачуна на износ од 158.155,61 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати законску затезну камату на износ од 23.392,59 динара од 14.06.2021. године до исплате, ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.615,91 динара са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2953/21 од 20.12.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиле је делимично усвојена и решење о трошковима поступка садржаног у првостепеној пресуди делимично преиначено тако што је тужени обавезан да накнади тужилу поред досуђеног износа накнаде трошкова поступка у износу од 110.615,91 динара и износ од 5.400,00 динара са каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, жалба тужиле у преосталом делу је одбијена, а жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда у преосталом делу потврђена. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилу на име трошкова жалбеног поступка накнади износ од 7.199,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата на име увећане плате за рад са ученицима са сметњама у развоју. О овом праву тужиле и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.12.2021. године, а побијана вредност потраживања је 158.155,61 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић